Sygn. akt **OS 5/21**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Bożena Bielecka

Sędziowie: r.pr. Joanna Kłos-Czerwińska - sprawozdawca

r.pr. Paweł Kutrzuba

Protokolant: aplikant radcowski – Szymon Michalak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. sprawy z odwołania (...) na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt RD-(...)o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego (...)i po uprawomocnieniu się postanowienia wystąpienie z wnioskiem do Dziekana Rady OIRP w Lublinie o udzielenie radcy prawnemu (...)ostrzeżenia dziekańskiego.

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt RD-(...)o umorzeniu dochodzenia w stosunku do radcy prawnego (...).

Przewodniczący: Członkowie:

.....	.....	.....
Bożena Bielecka	Joanna Kłos-Czerwińska	Paweł Kutrzuba

sygn. akt **OS 5/2021**

Uzasadnienie

Na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał sprawę z odwołania Pani (...)na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zw. dalej Rzecznikiem Dyscyplinarnym OIRP w Lublinie) z dnia (...) r.

Zaskarżonym postanowieniem Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie umorzył dochodzenie przeciwko radcy prawnemu (...)z uwagi na fakt, iż społeczna szkodliwość czynu jest znikoma oraz postanowił po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu dochodzenia wystąpić do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie Obwinionemu ostrzeżenia dziekańskiego w trybie art. 66 ustawy o radcach prawnych przyjmując, że w świetle okoliczności sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym w/w radcę prawnego.

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie P. (...)od w/w postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (...).

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwanej dalej OIRP w Lublinie) wpłynęło pismo Prokuratora Rejonowego Prokuratury Rejonowej w (...) z dnia (...). zawiadamiające Rzecznika Dyscyplinarnego o skierowaniu do Sądu Rejonowego (...)w(...)aktu oskarżenia przeciwko aplikantowi radcowskiemu (...)w związku z zarzutem popełnienia przez niego przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie w dniu (...). r. wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 2 w zw. art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. w uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wskazał, iż Prokuratura Rejonowa w (...) pismem z dnia (...)r. r. powiadomiła OIRP w Lublinie o skierowaniu w dniu (...)r. do Sądu Rejonowego (...)w (...) aktu oskarżenia przeciwko aplikantowi radcowskiemu (...)w związku z zarzutem popełnienia przez Niego przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k.

W dniu (...)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wydał postanowienie sygn. akt: RD (...)o zawieszeniu dochodzenia do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

Sąd Rejonowy w (...) pismem z dnia (...)r. sygn. akt: (...)przekazał OIRP w Lublinie odpis prawomocnego wyroku z dnia (...)r. w sprawie (...)z dnia (...)r. dot. radcy prawnego (...).

W dniu (...)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wydał postanowienie sygn. akt: RD (...)o podjęciu zawieszonego dochodzenia wobec powzięcia informacji, iż

w przedmiotowej sprawie karnej przeciwko radcy prawnemu (...)zapadł prawomocny wyrok.

W dniu (...)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie sporządził postanowienie o przedstawieniu radcy prawnemu (...)zarzutu, który następnie został mu przedstawiony w dniu (...)r. w siedzibie OIRP w Lublinie. Obwinionemu zarzucono, że w okresie od (...). do września (...)r. w (...), woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną (...)w ten sposób, że wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, szarpał ją za ubranie i popychał biodrem, poniżał, pomawiał ją, że jest chora psychicznie, natomiast w dniu (...)r. szarpał pokrzywdzoną za ramiona powodując na obu ramionach i przedramieniu lewym oraz prawym podudziu po kilka podbiegnięć krwawych skutkujących rozstrojem zdrowia na czas poniżej siedmiu dni, a nadto w dniu (...)r. wszczął awanturę wyzywając pokrzywdzoną słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe, szarpał za ramiona i popychał na ścianę powodując podbiegnięcie krwawe na obu podudziach, udzie prawym, na obu przedramionach i prawym ramieniu skutkujące rozstrojem zdrowia lub naruszeniem czynności narządów ciała na czas poniżej siedmiu dni, czym wyczerpał znamiona występku z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 1 k.k. i za ten czyn Sąd Rejonowy w (...)warunkowo umorzył wobec niego postepowanie karne wyrokiem z dnia (...). w sprawie (...)tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w zw. z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z 10 listopada 2007r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki radcy Prawnego.

Obwiniony zrozumiał treść zarzutu i przyznał, iż Sąd Rejonowy w (...) warunkowo umorzył wobec niego postępowanie karne za przestępstwo znęcania się nad byłą żoną (...). Nie składał wyjaśnień w przedmiotowej sprawie, podkreślił, iż sprawa karna nie miała związku z wykonywaniem przez niego zawodu radcy prawnego i jego działalnością zawodową ale jest efektem wieloletniego konfliktu pomiędzy nim a była już żoną na podłożu opieki nad dziećmi i finansowym.

W dniu (...)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wydał postanowienie o:

1. umorzeniu dochodzenia przeciwko radcy prawnemu (...)z uwagi na fakt, iż społeczna szkodliwość czynu jest znikoma,
2. po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu dochodzenia wystąpić do Dziekana Rady OIRP w Lublinie z wnioskiem o udzielenie Obwinionemu ostrzeżenia dziekańskiego w trybie art. 66 ustawy o radcach prawnych, przyjmując, że w świetle okoliczności sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym w/w radcę prawnego.

Od w/w postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie odwołanie złożyła (...)zarzucając wydanemu orzeczeniu zaniechanie wnikliwej analizy całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, zaniechanie przeprowadzeniu dowodów (np. pismo z dnia (...)r., przesłuchanie funkcjonariusza z KPP w (...)). Skarżąca wniosła o uchylenie w/w postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie i wymierzenie kary dyscyplinarnej a także przeproszenia osób pokrzywdzonych.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawny w Lublinie, zważył co następuje:

Odwołanie Pani (...)nie zasługuje na uwzględnienie, co skutkuje utrzymaniem w mocy postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (...)r. sygn. akt. RD (...)umarzającego dochodzenie wobec radcy prawnego (...)o naruszenie zasad etyki i godności zawodu radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawny w Lublinie (zwany dalej OSD OIRP w Lublinie) podzielił w całości ustalenia poczynione przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie w toku czynności sprawdzających poprzedzających wydanie zaskarżonego postanowienia. Analiza zgromadzonych w sprawie dokumentów dokonana przez OSD OIRP w Lublinie w toku rozpoznawania odwołania nie dała podstaw do dokonania odmiennych ustaleń.

Prowadzone postępowanie dyscyplinarne przeciwko radcy prawnemu ma przede wszystkim zmierzać do ustalenia czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych na niego przez obowiązujące przepisy w szczególności przez ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 75) oraz zasady zawarte w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z 10 listopada 2007r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki radcy Prawnego.

Podniesione w odwołaniu z dnia (...)r. przez Skarżącą (…) argumenty nie zasługują na uwzględnienie.

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie poddał analizie i dokonał oceny całości zgromadzonych w trakcie postępowania w sprawie dokumentów zaskarżonym postanowieniu.

OSD OIRP w Lublinie nie znajdując podstaw do kwestionowania, dał wiarę wszystkim dokumentom dopuszczonym jako dowód w sprawie. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że w ramach przeprowadzonego w sprawie postępowania zostały zbadane wszystkie okoliczności warunkujące prawidłową ocenę przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej Obwinionego.

OSD OIRP w Lublinie przyjął ustalenia faktyczne Sądu (…) I instancji, które wskazują, iż radca prawny (…)w okresie od (…)r. do (…)r. w (…), woj. (…)znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną (…)w ten sposób, że wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, szarpał ją za ubranie i popychał biodrem, poniżał, pomawiał ją, że jest chora psychicznie, natomiast w dniu (…)r. szarpał pokrzywdzoną za ramiona powodując na obu ramionach i przedramieniu lewym oraz prawym podudziu po kilka podbiegnięć krwawych skutkujących rozstrojem zdrowia na czas poniżej siedmiu dni, a nadto w dniu (…)r. wszczął awanturę wyzywając pokrzywdzoną słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe, szarpał za ramiona i popychał na ścianę powodując pod biegnięcie krwawe na obu podudziach, udzie prawym, na obu przedramionach i prawym ramieniu skutkujące rozstrojem zdrowia lub naruszeniem czynności narządów ciała na czas poniżej

siedmiu dni, czym wyczerpał znamiona występku z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 1 k.k. i za ten czyn Sąd Rejonowy w (…)warunkowo umorzył wobec niego postepowanie karne wyrokiem z dnia (…)r. w sprawie (…).

Sąd Okręgowy w (…)wyrokiem z dnia (…)r. sygn. akt: (…) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w (…)z dnia (…). w sprawie (…).

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Wobec powyższego, jednymi z przesłanek koniecznych do zastosowania wobec sprawcy warunkowego umorzenia postępowania karnego jest ustalenie, że okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości oraz wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. Te okoliczności z punktu widzenia niniejszego postepowania są znaczące.

Jak wynika z uzasadnienia wyroku sądu karnego, Pokrzywdzona (…)na etapie postępowania przygotowawczego w swoich zeznaniach wskazywała, iż wycofuje stawiane Oskarżonemu (w postepowaniu karnym) zarzuty. Sąd karny wskazał, iż ilość spraw wytuczonych sobie wzajemnie przez strony postępowania jest znaczna i prowadzi do eskalacji konfliktu. Uzasadnieniem zastosowania warunkowego umorzenia postępowania w stosunku do (…)był fakt, iż okres przypisanego formalnie oskarżonemu czynu nie był nadmierny a przyczyny konfliktu obopólne. Wzajemne nieporozumienia małżonków i brak woli porozumienia się w podstawowych kwestiach życiowych, wskazywały iż na pewnym etapie związku strony nie były w stanie powstrzymać się od kłótni, nieporozumień konfliktów w toku wzajemnych interakcji.

Co prawda świetle art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych postępowanie dyscyplinarne o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego wszczętego w jednostce organizacyjnej, w której przepisy szczególne przewidują takie postępowanie, to należy wskazać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z tożsamością podmiotowo-przedmiotową toczących się postępowań karnego i dyscyplinarnego, chociaż sąd dyscyplinarny ocenia zachowanie radcy prawnego mając na względzie inne odmienne podstawy prawne odpowiedzialności.

OSD OIRP w Lublinie wskazuje, iż sąd dyscyplinarny jest związany wyrokiem karnym, co do popełnienia przestępstwa i nie musi, a nawet nie może w tym zakresie czynić własnych ustaleń, a Obwiniony nie może w postępowaniu dyscyplinarnym kwestionować faktu popełnienia przestępstwa. Postępowanie karne było dokonywane przez uprawnione organa sądowe i organy dyscyplinarne tj Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie jak i OSD OIRP w Lublinie nie mają kompetencji do ich kwestionowania.

OSD OIRP w Lublinie przyjął w całej rozciągłości ustalenia faktyczne Sądu karnego I instancji.

Obwiniony radca prawny (…)w dniu (…)r. nie kwestionował przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym OIRP w Lublinie w/w okoliczności popełnienia czynu zabronionego

i przyznał, iż Sąd Rejonowy w (…) warunkowo umorzył postepowania w przedmiotowej sprawie.

W świetle art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego: Radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

OSD OIRP w Lublinie mając na uwadze powyższe, pomimo faktycznych trudności w wyznaczaniu granic dbania o godność zawodu radcy prawnego w życiu prywatnym wskazuje, iż w związku z wydaniem w/w wyroku karnego społeczeństwo otrzymało sygnał, że radca prawny przestępstwo popełnił i takie zachowanie radcy prawnego musi spowodować również represję dyscyplinarną.

Niemniej jednak jak wynika z akt sprawy w szczególności z uzasadnienia wyroku sądu karnego radca prawny (…)i (…)pozostają od wielu lat w konflikcie na podłożu opieki nad dziećmi czy finansowym. Jak już w/w Sąd (…) wykazał, iż zachowanie Obwinionego było wynikiem natężenia emocji na tle tego konfliktu i uznał, że jego wina nie jest znaczna.

Odnosząc się do zarzutu (…)sformułowanego w odwołaniu z dnia (…)r. dot. wady orzeczenia polegającego na zaniechaniu analizy pisma z dnia (…)r. OSD OIRP w Lublinie wskazuje, iż w/w pismo zainicjowało postepowanie przed OSD OIRP w Lublinie w przedmiocie zawieszenia w wykonywaniu zawodu przez (…) w wyniku którego zostało wydane Postanowienie OSD OIRP w Lublinie z dnia (…). sygn. akt: (…)odmawiające uwzględnienia wniosku. Przedmiotowe orzeczenie OSD OIRP w Lublinie zostało przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przy Krajowej Izbie Radców Prawnych postanowieniem z dnia (…)r.sygn akt: WO-(…)utrzymane w mocy.

Wobec powyższego OSD OIRP w Lublinie uznał, iż właściwą i wystarczającą reakcją na zachowanie Obwinionego radcę prawnego (…)będzie udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego w trybie art. 66 ust. 1 ustawy o radach prawnych, które należy do kategorii tzw. środków dyscyplinujących. Udzielenie ostrzeżenia może nastąpić w sytuacji gdy doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, czego ani Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie ani OSD OIRP w Lublinie nie kwestionują, ale dla realizacji celów, jakim ma służyć postepowanie dyscyplinarne w szczególności zapewnienie przestrzegania przez członków samorządu zawodowego radców prawnych właściwych reguł postepowania, danie satysfakcji pokrzywdzonemu nie jest konieczne przeprowadzenie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie dyscyplinarne. w świetle okoliczności niniejszej sprawy udzielenie ostrzeżenia przez Dziekana Rady OIRP w Lublinie będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego (…).

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74[1] ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 75) postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący: Członkowie:

Bożena Bielecka Joanna Kłos-Czerwińska Paweł Kutrzuba